

1815

2015

PROGRAM ŻYCIA

2012 - 2015

Prowincja św. Wojciecha - Piła

*“Radujcie się zawsze w Panu;
jeszcze raz powtarzam: radujcie się!”*

(Flp 4:4)

**Jak Ksiądz Bosko
wychowawca, ofiarujemy
młodym
Ewangelię radości
poprzez pedagogię dobroci**

1. Boże wezwanie

Drodzy Bracia i Siostry Rodziny Salezjańskiej!

Po zwróceniu uwagi na historię Księdza Bosko i poszukiwania lepszego zrozumienia jego życia, naznaczonego troską o młodych, Wiązanka 2013 ma za swój cel pogłębienie jego propozycji wychowawczej. Konkretnie pragniemy przybliżyć się do Księdza Bosko jako wychowawcy. Mowa o pogłębieniu i aktualizacji Systemu Prewencyjnego.

To zadanie i nasze podejście nie jest tylko intelektualne. Z jednej strony, szczególnie ważne są pogłębione studia pedagogiki salezjańskiej by zaktualizować ją według wrażliwości i potrzeb współczesnych. Dzisiejsza rzeczywistość: konteksty społeczne, ekonomiczne, kulturalne, polityczne, religijne, w której się znajdujemy by żyć powołaniem i realizować misję salezjańską, jest głęboko zmieniona. Z drugiej strony, dla wierności charyzmatowi naszego Ojca, jest równie pilne wniesienie naszego wkładu i metod w jego ofertę edukacyjną i duszpasterską. W dzisiejszym kontekście społecznym jesteśmy wezwani by być świętymi wychowawcami jak On, ofiarując jak On nasze życie, pracując z i dla młodych.

Odkrywanie System Prewencyjnego

Myśląc o doświadczeniu wychowawczym Księdza Bosko, jesteśmy wezwani by ukazywać ją dzisiaj z wiarą. Teraz przez właściwą aktualizację Systemu Prewencyjnego, nie tyle przez natychmiastowe myślenie o programach, formach lub powtarzanie ogólnych sloganów o tym, że są dobre we wszystkich okolicznościach, nasz wysiłek będzie przede wszystkim związany z historycznym zrozumieniem metody Księdza Bosko. Chodzi o szczególną analizę, jak zmieniało się jego działanie dla młodzieży, dla społeczeństwa, dla ludu, dla Kościoła, dla życia zakonnego, oraz jak zmieniał się jego sposób działania wychowawczego dla młodzieży pierwszego świątecznego Oratorium, małego seminarium na Valdocco, kleryków salezjańskich i nie salezjańskich, misjonarzy. Można zaobserwować, jak już w pierwszym Oratorium domu Pinardich, były obecne niektóre ważne intuicje, które sukcesywnie nadały jego propozycji głębokie, komplementarne i humanistyczno-chrześcijańskie znaczenie:

1. Elastyczna struktura, która działa, jako ciało mediacyjne pomiędzy Kościołem, społecznością miejską i popularnym grupami młodzieżowymi.
2. Poszanowanie i promowanie środowiska ludowego.
3. Religia, jako podstawa edukacji według nauczania katolickiej pedagogii przekazywana przez niego ze środowiska Konwiktu.
4. Dynamiczny spłot pomiędzy formacją religijną i rozwojem ludzkim, pomiędzy katechizmem a edukacją.
5. Przekonanie, że edukacja jest podstawowym narzędziem, aby oświecić umysł.
6. Edukacja, taka, jak katecheza, która jest prowadzona wszystkimi dającymi się pogodzić sposobami wynikającymi z niedostatku czasu i sił.
7. Pełna troska i promowanie czasu wolnego.
8. Dobroć (l'amorevolezza) jako styl wychowawczy a bardziej, jako sposób życia chrześcijańskiego.

Za pierwszym razem dobre poznanie minionej historii wymaga przełożenia na dziś tych wielkich intuicji i żywotność Sytemu Prewencyjnego. Potrzeba odnowienia zasad, koncepcji, pierwotnych kierunków, reinterpreterując je na poziomie teoretycznym i praktycznym, jako *wielkie fundamentalne idee*, jako *wielkie metodyczne kierunki*. A wszystko to na korzyść formacji młodzieży „nowej”, XXI wieku, wezwaną by żyć i konfrontować się z szeroką i bezprecedensowym zakresem sytuacji i problemów, istotnych zmian, wobec których sama ludzka wiedza znajdują się w fazie krytycznej”.

Fragment zapowiedzi wiązanki na rok 2013

Don Pascual Chávez V., SDB
Rettor Maggiore

Drodzy Salezjanki i Salezianie Współpracownicy!

Rozpoczynamy kolejny etap naszej wspólnej drogi życia salezjańskiego. Każdy z nas poprzez codzienną wierność tworzy lepszy świat oparty na Bożej miłości, która w naszym duchu odczytywana jest, jako dar i zadanie dla służby młodzieży. Nowy rok naszej służby wpisuje się w drugi etap trzyletniego przygotowania do 200 rocznicy urodzin Księdza Bosko. Poprzedni rok zachęcał nas do ponownego wczytania się i zachwycenia historią życia i działania Księdza Bosko. Dziękuję wszystkim tym, którzy podjęli wysiłek osobistej i wspólnotowej refleksji nad historią wielkiego wychowawcy z Turynu. Obecnie Ksiądz Generał zaprasza nas byśmy pochylili się na pedagogicznym doświadczeniem naszego Ojca i Nauczyciela.

System prewencyjny, jak podkreśla Ks. Pascual Chàvez jest „streszczeniem pedagogicznej mądrości Księdza Bosko i tworzy profetyczne przesłanie, które zostawił swoim spadkobiercom i całemu Kościołowi. Jest on doświadczeniem duchowym i wychowawczym, które bazuje na rozumie, religii i miłości (amorevolezza). W naszych środowiskach jest wielokrotnie powtarzaniem terminem. Jednak zachęca się nas do tego, byśmy zastanowili się nad tym, czy jest właściwie zrozumiany i stosowany w naszym codziennym życiu.

Drodzy Salezianie Współpracownicy i Salezjanki Współpracownice, pragnę przypomnieć, że pierwszy rok trzyletniego planu jest jednocześnie czasem danym każdemu z nas na refleksję nie tylko nad pedagogicznym testamentem Księdza Bosko ale również nad życiem naszego Stowarzyszenia w Inspektorii pod wezwaniem św. Wojciecha. Wchodzimy w trzeci rok, w którym z nową radą podjęliśmy się służeniu Wam, animując stronę formacyjną i apostolską waszych działań. Jest to czas na podsumowanie, weryfikację i podjęcie odpowiadających decyzji co do dalszego rozwoju naszego Stowarzyszenia. Okazją będzie zaplanowany w kalendarium na 12 października 2013 roku Kongres Inspektorialny Salezjanów Współpracowników Inspektorii Piłskiej. Dlatego już teraz proszę wszystkich członków Stowarzyszenia, przy animującej pomocy rad lokalnych, o przygotowanie tego ważnego dla nas wydarzenia. Niech każdy w imię współodpowiedzialności czuje się zaproszony do właściwego przygotowania się i uczestnictwa w tym wydarzeniu. Warto już teraz w budżecie lokalnych wspólnot zgromadzić środki na ten cel, będzie to wyrazem ducha solidarności ekonomicznej do której zachęcają nas dokumenty Rodziny Salezjańskiej.

*Niniejszy program życia jest propozycją Rady inspektorialnej **na kolejne trzy lata** naszych działań formacyjno apostolskich. Pomyślany jest jako wyjściowy materiał w redagowaniu lokalnych i osobistych programów życia apostolskiego. Jednocześnie pragniemy podkreślić, że niniejszy tekst jest owocem pracy wszystkich uczestników Studium Formacyjnego, które miało miejsce w dniach 2-4 marca 2012 w Szczecinie. Przy jego pomocy wspólnoty lokalne, znając własne środowisko życia i działania oraz możliwości, mogą zredagować program własnej wspólnoty. Pragniemy bowiem, by program życia apostolskiego nie był tylko kolejnym dokumentem znajdującym się w waszych rękach, często nieodzwierciedlającym aktualnej sytuacji lokalnej wspólnoty, ale materiałem, który posłuży tworzeniu wspólnotowych a w kolejnym etapie osobistych programów życia. Programów nie litery, ale życia i dla życia, rozumianego, jako świeckie powołanie salezjańskie.*

Oczywiście nie może w pierwszym roku funkcjonowania tej propozycji zabraknąć odniesienia do aktualnej rzeczywistości życia Rodziny Salezjańskiej, która zachęcona przez Księdza Generała pochylić się będzie nad pedagogicznym dorobkiem Księdza Bosko. Dlatego zarówno wstęp, który zaczerpnięty jest z zapowiedzi przyszłorocznej wiązanki Księdza Generała, jak i ostatni punkt poświęcone są zagadnieniu systemu prewencyjnego.

Niech ten kolejny rok naszego osobistego i wspólnotowego kroczenia za Jezusem Chrystusem w duchu świętego Jana Bosko przyniesie Wam, drodzy Salezjanki i Salezianie Współpracownicy jak najlepsze owoce.

Z modlitwą za Was i waszych Bliskich Ksiądz delegat SSW

Ks. Marcin Nowicki

2. Program życia

Wstęp

„Formacja jest to rzeczywistość, która obejmuje cały osobisty rozwój powołania (...). Jest ona postrzegana dzisiaj, jako zdolność uczenia się od życia i pozostawania w dialogu z Bogiem i jako wymiar nieodzowny dla wzrostu osoby ludzkiej, jej bycia z innymi i dla innych.” (por. art. 37 § 1)

Uczyć się od życia i być w stałym w dialogu z Bogiem.

Dla większości z nas nasze codzienne życie wpisuje się w pięć obszarów, w których realizujemy nasze powołanie. Są nimi: rodzina, małżeństwo lub życie samotne, środowisko życia i praca, rzeczywistość społeczna, apostolat w dziełach salezjańskich. To w nich ma się objawić szczególny duch, jakim staramy się żyć. Wypowiedzi naszych sióstr i braci ukazują zarówno blaski i cienie naszego codziennego życia i naszej służby Bogu i bliźnim. Ich analiza pozwala na wskazanie nie tylko trudności, ale również na sformułowanie sugestii, by podjąć konkretne działania.

2.1. Rodzina

Pierwszym środowiskiem, w którym każdy Współpracownik, bezzenny, żonaty lub wdowiec jest powołany do rozwijania swego apostolatu, jest własna rodzina. To z własnymi domownikami tworzy „kościół domowy”, przyczynia się do ich wzrostu ludzkiego i chrześcijańskiego, zabiegając o dialog, wzajemne relacje i wspólną modlitwę; pielęgnuje więzi pokrewieństwa, otacza troską najmłodszych i podeszłych wiekiem. Odznacza się gościnnością, gotowością spieszenia na pomoc. (por. art. 8)

2.1.1. Pozytywy.

- ❖ Duże znaczenie rodziny i jej wartość dla wszystkich Współpracowników.
- ❖ Podkreśla się jej znaczenie we właściwym wychowywaniu dzieci i młodzieży na uczciwych obywateli i dobrych chrześcijan..
- ❖ Wyczulenie na sytuacje trudne i konfliktowe.
- ❖ Troska o budowanie właściwych relacji.

2.1.2 Trudności

- ❖ Słaba świadomość członków rodziny, powołania, jakim Bóg obdarzył ich bliskiego (to nie fanaberia).
- ❖ Brak znajomości metod pomocnych w rozwiązywaniu konfliktów w rodzinie, budowania właściwego dialogu, kształtowania właściwej postawy tolerancji.
- ❖ Brak umiejętności właściwego organizowania czasu (zauważalny brak czasu). Szczególnie, gdy w grę wchodzi bycie z bliskimi.

2.1.3 Linie działania

- ❖ Indywidualna i wspólnotowa modlitwa za własną rodzinę i rodziny związane z terytorium naszego oddziaływania.
- ❖ Organizowanie czasu dla własnej rodziny (w ramach uroczystości rodzinnych, kościelnych, narodowych).
- ❖ Wspólnotowe spotkania rodzin Salezjanów Współpracowników.
- ❖ Organizowanie katechez, spotkań o tematyce prorodzinnej.
- ❖ Promocja powołania Salezjanina Współpracownika (osobiste świadectwo, dbałość o informację na temat stowarzyszenia).
- ❖ Konsekwencja i wspólny kierunek w wychowaniu dzieci i młodzieży

2.2. Małżeństwo i życie w samotności

Współpracownik związany małżeństwem znajduje w sakramencie miłości siłę do przeżywania z entuzjazmem swojego posłannictwa małżeńskiego i rodzicielskiego, jako: świadek wiary, odpowiedzialny i wspaniałomyślny rodzic, wychowawca według ducha i stylu Księdza Bosko zawartą w metodzie „systemu prewencyjnego”. (por art. 9)

2.2.1 Pozytywy

- ❖ Troska o właściwe i głębokie relacje małżeńskie.
- ❖ Chęć zachowywania właściwej hierarchii w życiu, gdzie małżeństwo i rodzina są na pierwszym miejscu.
- ❖ Potrzeba bycia razem, budowania wzajemnego dialogu i wspólnej modlitwy.
- ❖ Potrzeba czasu na osobisty rozwój.
- ❖ Duża dyspozycyjność samotnych Salezjanów Współpracowników.

2.2.2. Trudności

- ❖ Zapominanie o potrzebie osobistego rozwoju (brak czasu).
- ❖ Czasami słaba obecność w propozycjach formacyjnych (na poziomie lokalnym, centrów, inspektorialnym).
- ❖ Trudności w dialogu (małżeńskich, rodzinnym).
- ❖ Trudności w przeżywaniu samotności.

2.2.3. Linie działania

- ❖ Wzajemna modlitwa małżonków za siebie i dzieci.
- ❖ Wygospodarowanie czasu na osobisty rozwój.
- ❖ Organizowanie „świętego” i błogosławionego czasu tylko dla małżonków.
- ❖ Ustanowienie w kalendarzu święta małżonków.
- ❖ Propozycje dla osób samotnych (kawa, ciastko, spotkania wspólnoty lokalnej u chorych ...itp.).
- ❖ Dowartościowanie osób chorych i samotnych w naszym działaniu.

2.3. Środowisko życia i pracy

„W pracy, nauce, w czasie wolnym, Współpracownik jest kontynuatorem stwórczego dzieła Boga i świadkiem Chrystusa, poprzez: uczciwość, pracowitość, konsekrację życia, kompetencje, postawę miłości bliźniego. (por. art. 10)

2.3.1. Pozytywy

- ❖ Chęć wyrażania swoich przekonań w środowisku życia i działania.
- ❖ Czytelne świadectwo wiary.
- ❖ Liczne świadectwa miłości bliźniego poprzez wrażliwość na potrzeby osób znajdujących się w trudnym położeniu.
- ❖ Chęć podnoszenia swoich kwalifikacji.
- ❖ Brak zgody na wulgaryzację życia społecznego.

2.3.2. Trudności

- ❖ Współodpowiedzialność za podjęte przez wspólnotę zadania.
- ❖ Czasami brak wzajemnej troski wśród członków wspólnoty (samotnych, chorych).
- ❖ Brak odwagi i umiejętności w świadczeniu o swoich przekonaniach (np. trudności w dialogu).
- ❖ Potrzeba autentycznej postawy.

2.3.3. Linie działania

- ❖ Świadome i czytelne dawanie świadectwa o swoim powołaniu.
- ❖ Wspólne, współodpowiedzialne i wzajemnie wspierające planowanie i realizowanie działań we wspólnotach.
- ❖ Troska o chorych członków.
- ❖ Spotkania z kompetentnymi ludźmi (psycholog, lekarz, radny, pedagog ...itp.).
- ❖ Właściwa oferta kulturalna.
- ❖ Kształtowanie właściwej postawy upominania.

2.4. Rzeczywistość społeczna

„Ze względu na swą naturę kościelną (świecki charakter) i myśl Księdza Bosko, Stowarzyszenie podejmuje odważnie interwencję, by promować i bronić wartości ludzkich i chrześcijańskich. Poucza i zachęca Współpracowników, aby w poczuciu odpowiedzialności podejmowali własne zadania w społeczeństwie”. (por. art. 11 § 2)

2.4.1. Pozytywy

- ❖ Chęć integrowania się ze środowiskiem lokalnym .
- ❖ Chęć angażowania się w struktury polityczno – społeczne.
- ❖ Budowanie właściwych relacji w społecznościach lokalnych.
- ❖ Potrzeba reagowania na trudne sytuacje.

2.4.2. Trudności

- ❖ Lęk przed złym zrozumieniem naszej chęci pomocy.
- ❖ Zbyt słaba aktywność Współpracowników w życiu społecznym środowiska lokalnego.
- ❖ Nieumiejętność przyjmowania uwag i reagowania na kłamstwo.
- ❖ Czasami brak wspierania inicjatyw, których celem jest pomoc ludziom znajdującym się w trudnych sytuacjach życiowych.

2.4.3 Linie działania

- ❖ Troska o właściwe promowanie działań wspólnoty lokalnej.
- ❖ Zwiększanie świadomości i współodpowiedzialności za życie społeczności lokalnej.
- ❖ Wspieranie inicjatyw, których celem jest troska o dobro wspólne, pomoc potrzebującym, integrujących lokalną społeczność.
- ❖ Budowanie właściwych dobrosąsiedzkich relacji.
- ❖ Troska o najuboższych, szczególnie rodziny.
- ❖ Współpraca z organizacjami, stowarzyszeniami, których celem jest wspieranie ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej.

2.5. Apostolat

„Według myśli księdza Bosko, Współpracownik wypełnia swój apostolat przede wszystkim poprzez codzienne obowiązki. Chce on naśladować Jezusa Chrystusa, by służyć ludziom na świecie. Dąży przez to do urzeczywistnienia, w zwyczajnych warunkach, ewangelicznego ideału miłości Boga i bliźniego. Czyni to ożywiony duchem salezjańskim, okazując szczególne zainteresowanie młodzieżą będącą w potrzebie. (por. art. 7)

2.5.1. Pozytywy

- ❖ Troska i zaangażowanie w pracy na rzecz dobra młodzieży.
- ❖ Wrażliwość na dobro w drugim człowieku nawet to najmniejsze.
- ❖ Chęć właściwego zrozumienia natury powołania Salezjanina Współpracownika.
- ❖ Postawa wdzięczności wobec tych, którzy wraz z nami pracują bądź z powodu śmierci opuścili już nasze szeregi.
- ❖ Chęć współpracy z innymi wspólnotami i ruchami znajdującymi się w dziele salezjańskim, szczególnie młodzieżowymi.
- ❖ Branie odpowiedzialności za konkretne działania duszpastersko-wychowawcze (oratorium, świetlica, kursy bierzmowanych).

2.5.2. Trudności

- ❖ Niezbyt liczne zaangażowanie się w działalność apostolską stowarzyszenia (zaangażowanie ciągle tych samych osób a bierność innych).
- ❖ Trudności w dotarciu z właściwymi propozycjami.
- ❖ Trudności we współpracy w ramach salezjańskiego dzieła.

- ❖ Trudności w realizowaniu asystencji w duchu Księdza Bosko. (upominanie, salezjańska radość, budowanie zaufania, wzbudzanie entuzjazmu).
- ❖ Brak właściwej formacji.
- ❖ Brak uczestnictwa we wspólnotowych propozycjach formacyjnych.

2.5.3 Linie działania

- ❖ budowanie możliwie szerokiej współpracy w dziele wychowania (np. rady duszpastersko-wychowawcze, szkoły, ośrodki wychowawcze, itp.).
- ❖ Wierność oraz szukanie nowych propozycji duszpastersko-wychowawczych.
- ❖ Ewangelizacja poprzez radość.
- ❖ Formacja w oparciu o lekturę Pisma Świętego, dokumentów Kościoła, dokumentów salezjańskich.
- ❖ Chęć właściwego zrozumienia natury powołania Salezjanina Współpracownika.
- ❖ Wraz ze wspólnotą Salezjanów budowanie właściwej współodpowiedzialności za dzieło i jego misję.
- ❖ Praca z młodzieżą w oratorium, świetlicy, w pracy (np. nauczyciela).
- ❖ Troska o tych, których stan zdrowia nie pozwala czynnie działać oraz o zmarłych.
- ❖ Reagowanie na zło i demoralizację.
- ❖ Poznanie i właściwe zrozumienie systemu prewencyjnego księdza Bosko.

2.6. Refleksja nad pedagogicznym dorobkiem Ks. Bosko.

Możemy zapytać: Dziś, młodzi i dorośli wchodzą albo mogą wejść do serca salezjańskiego wychowawcy? Co w nim odkryją? Technokratę, zdolności, ale komunikacyjną próżnię, lub bogatą osobowość, kompletną i ożywioną Łaską Jezusa Chrystusa, w Mistycznym Ciele, ...itd?

Zaczynając od znajomości pedagogii Księdza Bosko, głównymi punktami dla rozważań i zadań Wiązanki 2013 roku są:

1. **Ewangelia radości**, Ksiądz Bosko podchwycił pragnienie szczęścia obecne w młodzieży i odmieniał ich radość by żyć językiem radości na boisku, podczas festynu, ale nigdy nie zaprzestał kierować jej ku Bogu, jako źródłu prawdziwej radości.
2. **Pedagogia dobra**. Dobroć (amorevolezza) Księdza Bosko jest bez wątpienia charakterystyczną cechą jego metody pedagogicznej i do zachowania także dzisiaj (...) i jest ona esencjalnym elementem naszej duchowości.
3. **System Prewencyjny**. Ukazuje streszczenie pedagogicznej mądrości Księdza Bosko (...), które zostawił swoim spadkobiercom i całemu Kościołowi. Jest on doświadczeniem duchowym i wychowawczym, które bazuje na rozumie, religii i miłości (amorevolezza).
4. **Wychowanie jest sprawą serca**. „Pedagogia Księdza Bosko, napisał Ksiądz Pierto Braido, utożsamia się z całym jego działaniem i całe jego działanie z całą jego osobowością a cały Ksiądz Bosko znajduje się, w ostateczności, w jego sercu”. Oto jego wielkość i sekret jego sukcesu jako wychowawca. «Ukazywać że jego serce było całkowicie dla młodzieży oznacza powiedzieć, że cała jego osoba, inteligencja, serce, wola, siły fizyczne, całe jego jestestwo było skierowane na czynienie im dobra, wspomaganie integralnego wzrostu, na pragnieniu zbawienia wiecznego”.^[1]
5. **Formacja uczciwego obywatela i dobrego chrześcijanina**. Formować “dobrych chrześcijan i uczciwych obywateli jest intencją wielokrotnie wypowiedaną przez Księdza Bosko by wskazywać *wszystko to, co jest dla młodzieży najpotrzebniejsze*, by żyć pełnią swojej egzystencji ludzkiej i chrześcijańskiej.

6. **Salezjański humanizm** Księdza Bosko umiał “dowartościowywać wszystko co pozytywne, zaszczipiając to w życiu osoby, w stworzoną rzeczywistość, w wydarzenia historyczne. To prowadziło do gromadzenia autentycznych walorów obecnych w świecie, szczególnie jeśli były miłe dla młodzieży (...) Stymulując rozwój dobra i usuwając ziarna zła, był przekonany, że każdy posiada dary, które muszą być odkryte, rozpoznane i dowartościowane. Wierzył w siłę wychowania, która wspomaga rozwój młodych i daje im odwagę by stawali się uczciwymi obywatelami i dobrymi chrześcijanami, zawierając się zawsze i za każdym razem Bożej opatrzności, rozumiejąc ją jako miłość Ojca”.
7. **System Prewencyjny i Prawa Osoby.** Zgromadzenie nie ma innego motywu istnienia poza integralnym zbawianiem młodzieży. (...) System prewencyjny i prawa osoby oddziałują na siebie, wzbogacając jedno i drugie. System prewencyjny ofiaruje prawom osoby niepowtarzalne edukacyjne zbliżenie i odnowiony wzgląd dla działań promujących i strzegących praw osoby. Jednocześnie prawa osoby ofiarują systemowi prewencyjnemu nowe granice i możliwości w zderzeniu ze środowiskiem społecznym i kulturowym, jako właściwa odpowiedź na „dramaty współczesne ludzkości, pęknięcie pomiędzy edukacją a społecznością, rozbieżności pomiędzy szkoła a społeczeństwem”.
8. Dla głębszego zrozumienia i wdrożenia najważniejszych punktów wymienionych powyżej jest przydatne by przeczytać: **System Prewencyjny w wychowaniu młodzieży (niestety tylko po włosku), List z Rzymu, Biografie świętego Dominika Savio, Michała Magone, Franciszka Besucco**, wszystkie napisane przez Księdza Bosko, które dobrze zilustrują zarówno jego edukacyjne doświadczenie, jak i jego pedagogiczne wybory.

3. Schemat pracy formacyjnej Centrów Lokalnych SSW 2011/2012

3.1. Przygotowanie planu rocznego

1. Przygotowanie Programu Życia Wspólnoty Lokalnej na podstawie propozycji Programu Inspektorialnego (z uwzględnieniem linii działania) i przesłanie go do Rady Inspektorialnej SSW do dnia 1 grudnia 2012. I zaplanowanie uczestnictwa w jego weryfikacji na Studium Formacyjnym (15- 17 II 2013)
2. Przygotowanie Kalendarza Wspólnoty z uwzględnieniem: świąt Rodziny Salezjańskiej, pierwszych piątków miesiąca, wspomnienia patronów, członków Wspólnoty, księży i sióstr posługujących w parafii lub w szkole, przy której funkcjonuje Centrum Lokalne.
3. Ustalenie daty dnia poświęconego modlitwom o powołania do Rodziny Salezjańskiej. Temu celowi można podporządkować jeden z dni Skupienia.
4. Ustalenie daty odnowienia Przyrzeczeń (np. 31 stycznia – św. Jana Bosko, 24 maja – NMP Wspomożycielki Wiernych).
5. Zaplanowanie i wyznaczenie daty złożenia Przyrzeczeń przez Aspirantów (może to być data odnowienia Przyrzeczeń członków Stowarzyszenia).
6. Zaplanowanie najbardziej dogodnej formy, możliwie jak najliczniejszego wyjazdu Członków Stowarzyszenia oraz Aspirantów i sympatyków na: **ZLOT RUCHU MŁODZIEŻOWEGO I RODZINY SALEZJAŃSKIEJ** połączony z uroczystym rozpoczęciem roku i Studium Formacyjne w terminach ujętych w Programie Życia SSW na dany rok, spotkania centrów lokalnych. Zachęcić do licznego udziału we wczasorekolekcjach członków naszego stowarzyszenia, sympatyków i przyjaciół.
7. Wyznaczenie terminu i miejsca jednego (lub więcej) spotkania Współpracowników i ich rodzin (przy grillu, ognisku, wyprawie rowerowej itp.)..

3.2. Inne

1. W tym roku jesteśmy zaproszeni do refleksji nad systemem prewencyjnym Księdza Bosko oraz jego zastosowaniem w naszym środowisku życia i działania. Dlatego tematyka naszych spotkań winna dotyczyć dogłębnego poznania Ks. Bosko jako wychowawcy.

9. Podjęcie wysiłków w celu lepszego przepływu komunikacji pomiędzy radą prowincjalną a radą lokalną. Szczególnie w sprawie składania podań o złożenie przyrzeczeń (terminy rad prowincjalnych w kalendarium)

10. Przesyłanie materiałów do kroniki inspektorialnej Salezjanek Współpracownic i Salezjanów Współpracowników na adres e-mailowy: **joanna.biczak@vp.pl**

11. Do końca czerwca przesłanie sprawozdań i wniosków z pracy nad programem życia 2012/2013.

12. Uroczyste rozpoczęcie nowego roku pracy wychowawczo-duszpasterskiej SSW: 21-23.09.2012r.

- ❖ Wskazana obecność nie tylko przedstawicieli ale możliwie wszystkich członków Centrów Lokalnych SSW

3.3. Wypracowanie schematu zebrań Członków i Aspirantów Centrum Lokalnego SSW

1. Propozycje struktury modlitewnej spotkań Wspólnoty

- ❖ Uwzględnienie Liturgii Godzin, jako stałego punktu zebrania (np. Nieszpory lub Kompleta na zakończenie zebrania).
- ❖ Lectio Divina, np. jako punkt rozpoczynający spotkanie lub jako przejście od części roboczej (czy towarzyskiej) do części formacyjno-modlitewnej.
- ❖ Wprowadzenie stałego zwyczaju wzywania wstawiennictwa NMP Wspomożycielki Wiernych podczas modlitwy Wspólnoty (na początku lub na zakończenie spotkania).

2. Propozycje tematyczne:

- ❖ Lektura wiązanki Księdza Generała na 2013 rok.
- ❖ Podjęcie studium nad systemem prewencyjnego Księdza Bosko:
 - Luciano Cian, Wychowanie w duchu Księdza Bosko
 - Reinhold Weinschenk, Podstawy pedagogiki Księdza Bosko
 - Umberto Fontana, Relacja sekretem wszelkiego wychowania
 - Severino de Pieri, Ukierunkowanie w wychowaniu i towarzyszenie powołaniu
 - Seminare 1987-88, Poświęcone stuleciu śmierci św. Jana Bosko

- ❖ Pozycja popularno-naukowa (dla osobistej lektury)
 - Teresio Bosco, Ksiądz Bosko wychowawca.

3.4. Spotkania Rad Centrów Lokalnych

3.4.1. Zadania ogólne, cele

- ❖ Programowanie i koordynacja działalności centrum lokalnego.
- ❖ Troska o formację aspirantów do Stowarzyszenia.
- ❖ Przygotowanie spotkań centrum lokalnego i formacja członków.
- ❖ Organizacja działalności apostolskiej centrum lokalnego SSW.
- ❖ Troska o dokumentację i przekaz informacji do Rady Prowincjalnej z działań organizacyjnych, apostolskich i formacyjnych.
- ❖ Przeprowadzanie spotkań przynajmniej raz w miesiącu.
- ❖ Uwzględnienie spotkania z Księdzem Delegatem z okazją do wymiany spostrzeżeń i doświadczeń centrum lokalnego.

3.4.2. Spotkania formacyjne w centrach lokalnych

Proponowane elementy programu:

- ❖ element liturgiczno – modlitewny,
- ❖ element formacyjny o charakterze wychowawczo – salezjańskim i powołaniowym,
- ❖ element informacyjny,
- ❖ element programacyjny - koordynacji i weryfikacji podjętych przedsięwzięć, przesłanie sprawozdania do Rady Prowincjalnej,
- ❖ element bratersko – kulturalny.

4. Kalendarium

4.1. Inspektorialne spotkania i celebracje RS z udziałem SSW

21-23 X 2011 – **ZLOTU RUCHU MŁODZIEŻOWEGO I RODZINY SALEZJAŃSKIEJ, Piła.**

- ❖ 15 IX 2012 – Konsulta Rodziny Salezjańskiej
- ❖ 8-20 IX 2012 – Pielgrzymka do Turynu dla SSW
- ❖ 15- 17 II 2013 - Studium Formacyjne SSW (Szczecin, św. Józef)
- ❖ 6 IV 2013 - Święto Inspektorii św. Wojciecha (Łąd)
- ❖ Konsulta Rodziny Salezjańskiej (Piła)
- ❖ 3-5 V 2013 – Ministranckie Święto Dominika Savio
- ❖ 18 V 2013 - Święcenia prezbiteratu (Łąd)
- ❖ **12 X 2013 r.– Kongres Inspektorialny i uroczyste rozpoczęcie roku pracy SSW – Piła św. Rodzina**
- ❖ 25 VII – 3 VIII - Wczasorekolekcje SSW - ?

- ❖ 8-20 IX Pielgrzymka do Turynu dla SSW

4.2. Spotkania Rady Prowincjalnej SSW

- ❖ 1. 09.2012 – Posiedzenie Rady Prowincjalnej (Przygotowanie zlotu MGS i RS) – Piła św. Rodzina
- ❖ **21-23 IX 2012r.- Zlot MGS i SSW, oraz uroczyste rozpoczęcie nowego roku pracy 2012/2013**
- ❖ 1 XII 2012 - Posiedzenie Rady Prowincjalnej (Przygotowanie Studium SSW) - Kobylnica
- ❖ 16 II 2013 - Posiedzenie Rady Prowincjalnej (podczas studium formacyjnego) - Szczecin
- ❖ 5-6 IV 2013- Posiedzenie Rady Prowincjalnej podczas święta Inspektorii (Łąd)
- ❖ 22 VI 2013 – Posiedzenie Rady Prowincjalnej (podsumowanie rocznej działalności)
- ❖ 12 X 2013 – Kongres Inspektorialny SSW prowincji pilskiej. (obecność delegatów i członkowie rad lokalnych)

5. Regionalne Dni Skupienia Centrów lokalnych SSW

Regiony:

Region I: GDAŃSKI : Gdańsk - Orunia, Kobylnica, Rumia – św. Krzyż i Wspomożycielka, Słupsk

Region II: PILSKI: Bydgoszcz św. Marek i św. Jan Bosko, Czaplunek, Debrzno, Łąd, Piła – św. Rodzina i św. Jan Bosko, Połczyn Zdrój

Region III: SZCZECIŃSKI: Nowogródek, Szczaniec, Różańsko, Szczecin – św. Jan Bosko i MB Różańcowa, św. Michał,

Terminy:

Pierwsze skupienie – 21-23 IX Zlot MGS i RS

Drugie skupienie - 15- 17 II 2013 - Studium Formacyjne SSW (Szczecin, św. Józef)

Trzecie skupienie - Uczestnictwo w peregrynacji relikwii Księdza Bosko

UWAGA!

Odpowiedzialni za organizację i przeprowadzenie spotkań w regionach proszeni są o przesłanie informacji do Rady Prowincjalnej i Redakcji Biuletynu RS.

Plan peregrynacji relikwii św. Jana Bosko w PLN

8-19 czerwca 2013

08-cze sobota

ALEKSANDRÓW relikwiarz przybędzie na **godz. 15, 00**
Szkoła i Parafia

09-cze niedziela

wyjazd z Aleksandrowa o 13,30
TORUŃ 14,30-16,30 (par. Wrzosey)
BYDGOSZCZ relikwie przyjadą na 17, 30; Parafia
Oratorium

10-cze poniedziałek

Szkoła
wyjazd z Bydgoszczy o 15,00
GDAŃSK relikwie przyjadą o 17,00

11-cze wtorek

wyjazd z Gdańska o 9,00
RUMIA relikwie przyjadą 10,00
Par. Św. Krzyż 10,00-17,00
Par. WW 17,30

12-cze środa

Szkoła w Rumi
wyjazd z Rumi o 14,00
SŁUPSK relikwie przyjadą 16,00

13-cze czwartek

wyjazd ze Słupska o 7,00
DEBRZNO 9,00-12,00
TRZCINIEC DM 13,30-15,30
CZAPLINEK relikwie przybędą ok. 16.00

14-cze piątek

wyjazd z Czaplina o 9,00
SZCZECIN relikwiarz przybędzie ok. 12,00
Ku Słońcu 12,00-16,00
Par Jana Bosko 16, 30- wyjazd ok 8,00

15-cze sobota

Relikwie ks Bosko przybędą do par **WIELGOWO 9,00-15,00**
DĘBNO relikwie przybędą **17,00**

16-cze niedziela

wyjazd z Dębna o 15,00
LUBRZA Szczaniec Kaława
Relikwie przybędą do Lubrzy ok. 17,00

17-cze poniedziałek

wyjazd z Lubrzy o 7,00
PIŁA relikwie przybędą ok. 10,00
Szkoły LiGTS+SP: Libelta 10,00-15,00
Par. Jana Bosko 15,00-18,00
Par. Św. Rodziny 19,00 -

18-cze wtorek

wyjazd z Piły o 9,00
do **KONINA** ok 12,00
Szkoła 12,00-15,00 , Par Faustyny 15,00-19,00
o 19, 30 wyjazd z **KONINA** do **ŁĄDU**
Relikwie do **ŁĄDU** przybędą ok. 20,00
Czuwanie nocne
ŁĄD

19-cze środa

8, 00-16,00 Zjazd domów formacyjnych i
salezjańskiego świata akademickiego
Odjazd relikwii ks. Bosko z **ŁĄDU** do **KAWNICE**
KAWNICE
Przyjazd relikwii do Sanktuarium MBP ok. **17,00** –
20 czerwca - pożegnanie relikwii w PLN odjazd relikwii
św. Jana Bosko ok. 12, 00-13,00 do Poznania.

